

SLOVENSKI SOKOL.

Štev. 6.

V Ljubljani, 25. junija 1904.

Leto I.

Slovenskemu Sokolstvu!

Mnoga leta so pretekla, kar je bela Ljubljana zadnjikrat videla združeno slovensko Sokolstvo. Treba je bilo in čas že, pozvati slovenske Sokole, da se snidejo na skupni sokolski praznik, da pri skupnem sokolskem podjetju premerijo svoje moči, da sebi in narodu podado račun o svojem delu v dolgi dobi od prvega slovenskega vsesokolskega zleta.

Lani, ob poteku štiridesetega leta svojega, je smatral ljubljanski Sokol za ugodno priliko, da izvrši častno svojo dolžnost in vas, sokolske brate slovenske, pozove k zopetnemu skupnemu nastopu v naši Ljubljani, da vas povabi na drugi slovenski vsesokolski zlet.

Želje mnogih izmed vas, želje slovanskih naših prijateljev sokolskih so nas napotile, da smo štiridesetletnico praznovali na preprost način v svojem krogu, vsesokolsko slavnost pa preložili na letošnje leto.

Ne več mesec dni nas loči od našega slavja. Kmalu napoči dan, ko nam bo sredi učiteljev svojih, vzornih Sokolov čeških, vpricho viteških Sokolov poljskih, ob strani milih nam najbližjih

bratov slovanskih, Sokolov hrvatskih, podati dokaz slovenske sokolske močatosti, dokaz smelega poguma, žive moči, silne pa gibke moči, ko nam bo osvedočiti jekleno sokolsko disciplino, vzgledni sokolski red.

Bratsko prisrčno, bratje, vas vabimo danes še enkrat:

Pridite društva vsa, pridite bratje mnogobrojni, da bo račun naš tem lepši in popolnejši, slika današnjega stanja slovenskega Sokolstva tem jasnnejša! Pridite dovršeni po delu, da bo uspeh najboljši, da pridobimo popolnega priznanja in največjega razširjenja sveti sokolski svoji stvari.

Krepko in vztrajno, odločno in zavedno torej k zadnjim pripravam! Naj bi bil naš dan sokolski dan povzdige in okrepitve slovenskemu Sokolstvu, nepozabni dan slave nam, časti dan in ponosa narodu slovenskemu!

Kvišku k vzajemnemu krepkemu činu! Kvišku junaški prapor sokolski!

Na zdar! Na svidenje!

V Ljubljani, dne 25. junija 1904.

Odbor ljubljanskega Sokola.

Redovne vaje.

(Dalje.)

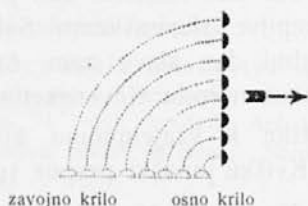
II. Zavoji in izprečitve so obrati člena kot celote.

1. Zavoji. Zavoj je istočasen, kadar vsi telovadci na enkrat preidejo v novo smer, ali postopen (raznočasen), kadar prehajajo drug za drugim v novo smer. Istočasno zavija red, postopno zastop.

a) Zavoj reda. (Sl. 3.) Na povelje:

„V desno (levo) zavij — stopaj!“

prestopijo vsi telovadci in korakajo v lokih, vsled česar ne morejo stopati vsi z enako dolgimi koraki, ampak le krajnik na zavojnem krilu, — to je na krilu, ki je vedno na nasprotni strani od one, označene v povelju, tu torej na levi (desni) strani — z dolgimi koraki, drugi telovadci pa s tem krajšimi koraki in v tem manjšem loku, čim oddaljenejši so od zavojnega krajnika, oziroma čim bližji so osnemu krajniku — to je krajniku na osnem krilu, na strani, imenovani v povelju, tu na desni (levi). Osni krajnik koraka z docela skračenimi ko-

Sl. 3.

raki v loku, katerega polmer meri dva koraka. Telovadci se ravnaajo po zavojnem krajniku, pravilni razstop pa jim je dosegati s primikanjem proti osnemu krajniku. Pritisku s strani zavojnega krajnika je torej kljubovati,

pritisku s strani osnega krajnika se je umikati. Pri uravnavi se je telovadcem vesti podobno, kakor smo pojasnili pri čelnem pohodu (v redu).

Red zavija toliko časa, dokler se ne oglasi povelje:

„Postati — stoj!“,

na kar se red ustavi na že opisani način, — ali pa povelje:

„V premo — mer!“

na katero prestopijo vsi telovadci z dolgimi koraki v novo smer, ki so jo dosegli vsled zavoja in ki naj bo praviloma pravokotna na prejšnjo.

Za zavoj za 90° je treba toliko korakov, kolikor je telovadcev.

b) Zavoj zastopa se izvrši na ista povelja kakor zavoj reda. Vsi telovadci prestopijo hkratu, takoj pa zavije le prvi telovadec, vsi drugi pa postopno prišedši na mesto, kjer je zavil prvi telovadec in na povelje „V premo — mer!“ začel korakati v novo smer. Vsak sledeči telovadec stopa torej z neskračenimi koraki v premi smeri do mesta, kjer je njegov sprednjik zavil. Šele, ko so njegove prsi ob ramah zavijajočega sprednjika, začne zavijati sam. Zavijati je z malimi koraki, po zavoju pa z dolgimi koraki stopati v novo smer. Ta ni da bi morala vedno za 90° biti odklonjena od prejšnje smeri, lahko je tudi odklonjena za manj ali za več. Največja odklonitev je protihod (sl. 4.), ki se izvede z mesta na povelje:

„V desno (levo) protihod — stopaj!“

Vsi telovadci prestopijo hkratu, telovadec na čelu zastopa zavije takoj po prvem koraku toliko, da je z obrazom

obrnjen proti telovadcu, ki mu slede, na kar tesno ob njih bokih prestopi z dolgimi koraki v smer, ravno nasprotno od prvotne.

Sl. 4.

2. Izprečitve člana (sl. 5.) se morejo izvesti bočno in čelno. Z bočno izprečitvijo prehajamo iz reda zopet v red z novo smerjo, za 90 stopinj odklonjeno od prvotne. Čelna izprečitev je čelna premena z a stopa v red: po izvedeni premeni ima red isto smer kakor prej zastop.

a) Bočna izprečitev. Povelje:

„Bočno v red, na desno (levo)
— **vprek!** **Stopaj!**“

Na „Bočno v red, na desno (levo)

— **vprek!**“ izvedejo vsi telovadci razen desnega (levega) krajnika četrta obrata na desno (levo), torej „na desno (levo) vprek“, desni (levi) krajnik, to je na strani, označeni v povelju, pa naredi poluobrat v to stran, torej „v desno (levo) v bok“. Ta krajnik označuje sedaj s prsmi čelno črto prihodnjega reda.

Nato ima slediti povelje: „**Stopaj!**“, na katero prestopijo vsi telovadci hkratu — izvzemši desnega (levega) krajnika, ki ostane na svojem mestu — in korakajo v prečni smeri. Ko doseže tako vsak višino svojega mesta v novem redu, to se pravi, ko vidi, da mu je dosti mesta poleg desnega (levega) sosedu proti krilu, tvorečemu temelj novemu redu, da more iti v isto smer s

stoječim krajnikom, se obrne brez povelja zopet s četrtim obratom na desno (levo) in koraka dalje tako dolgo, dokler ni v eni črti s stoječim krajnikom in svojimi sprednjiki na svojem mestu v redu, kjer se ustavi, uravna po svojem pred njim v novo postavo došlem sosedu in obrne glavo naravnost.

V novi red prehajajo telovadci postopno, drug za drugim. Najpoprej torej sosed stoječega krajnika, njegova pot je najkrajša, narediti mu je morda samo en korak v prečni smeri, in po drugem četrtim obratu še enega, da pride v pravilno razmerje s krajnikom. Ostalim telovadcem je treba tem več korakov, čim oddaljenejši so od krila, na katero se je izvršila izprečitev.

Sl. 5.

2. Čelna izprečitev. Povelje:

„Čelno v red, na levo (desno)
— **vprek!** **Stopaj!**“

Na „**vprek!**“ se obrnejo vsi v zastopu stoječi telovadci, izvzemši prvega, s četrtim obratom v stran, označeno v povelju. Prvi telovadec, na čelu zastopa, označuje s prsmi red, v katerega ima preiti zastop.

Na „**stopaj!**“ prestopijo hkratu vsi telovadci, ki so izvedli četrti obrat, in se sicer vedejo tako kakor pri bočni izprečitvi.

Razloček med bočno in čelno izprečitvijo je torej: Krajnik na krilu, na katero je izvesti izprečitev, naredi pri bočni izprečitvi poluobrat, pri čelni mu ni izvesti ničesar. Ostali telovadci izvrše pri bočni oba četrtina obrata v isto stran, pri čelni prvega v stran, označeno v povelju, drugega v nasprotno stran.

Pogostna je napaka, da telovadci, ko bi morali stopati v prečni smeri in potem s četrtim obratom prehajati v novi red, korakajo v

loku, to je zavijajo in se skušajo ravnati po sosedih na strani stoječega krajnika, vsled česar začno prehitro, da, neenako korakati. Enakomerno korakanje točno v prečni smeri, pravočasni, postopni obrati v pravilni višini, to, vaditelj, zahtevaj strogo! Dobro je, če vadiš izprečitev izpočetka z vsakim telovadcem posebej.

C. Vaje med pohodom.

I. Pohodne premene. Telovadci jih izvajajo istočasno tako, kakor so popisane pri vadbi posameznega telovadca pod tem naslovom (v št. 4., na str. 50. in 51.).

II. Obrati. Kako se izvajajo, smo popisali pri vadbi posameznega telovadca (v št. 4., na str. 51.). Povelja so ista kakor za obrate na mestu (št. 5., na str. 58.). Le prehod iz zastopa v red se izvede drugače in na drugo povelje. V zastopu med pohodom so namreč telovadci za dolg korak oddaljeni drug od drugega. Po izvedbi povelja: „Red! v levo (desno) — s čelom!“ bi bili torej v srednjem razstopu in ne v tesnem, predpisanem za red. Treba je zategadelj, da se telovadci pred obratom približajo toliko, da so po njem v tesnem razstopu. To se zgodi na povelje:

„Red! v levo (desno) s čelom — stoj!“

Telovadec na čelu zastopa se ustavi kakor na povelje „Postati — stoj!“ in naredi takoj nato poluobrat v levo (desno), drugi telovadci korakajo dalje in se drug za drugim ustavijo in obrnejo tedaj, ko so se svojemu sprednjiku, ki se je med tem že ustavil in obrnil, približali toliko, da morejo po obratu biti v tesnem razstopu z njim. Pri tem se jim je pravilno uravnati v red (brez povelja). — Za nadaljevanje pohoda je treba povelja (Stopoma — stopaj!).

Začetniki delajo dostikrat napako, da se med ustavitvijo tudi že obračajo na prstih sprednje noge, h kateri pritegnejo potem drugo, vsled prezgodnjega obrata od n o ž e n o. Vaditelj, pazi, da se ustavijo najpoprej pravilno, torej drugo nogo iz z a n o ž n e g a položaja prisunejo k sprednji v spetno stojo in nato šele izvedejo obrat. Mnogi tudi skrajšujejo po danem povelju korake. Stopati je do zadnjega z dolgimi koraki, — izvzemši seve, če se je že pred danim poveljem korakalo s skračenimi, — šele zadnji korak je primerno skratiti, ako ni več prostora za dolgega.

Povelja za druge obrate je najprimerneje dati tako, da zazvenita napoved in povelje v ožjem zmislu na toliko korakov z obratom istoimenske noge, kolikor delov imata.

Na primer: „Zastop! v desno — v bok!“ Napoved ima dva dela, povelje enega. Glasiti se ima torej „Zastop!“ na desno nogo, nato prestopijo telovadci z levo nogo in zopet z desno, na katero se ima glasiti sedaj „v desno“, nato zopet korak z levo in z desno, na katero sedaj zazveni „v bok!“, na kar telovadci prestopijo še enkrat z levo, se obrnejo na prstih obeh nog v desno in stopijo z desno nogo v novo smer.

III. 1. Zavoji se izvajajo slično kakor z mesta. Pri povelju seveda odpade „stopaj!“ Glasi se torej za zavoj reda in zastopa:

„V desno (levo) — zavij!“ ... „V premo — mer!“

Pri zavoju reda skрати osni krajnik na „zavij!“ docela korak, drugi telovadci tem manj, čim bližji so zavojnemu krilu, zavojni krajnik stopa z dolgimi, neskračenimi koraki.

Povelje za protihod se glasi:

„V desno (levo) — protihod!“

2. Izprečitev se izvaja med pohodom samo čelno, torej iz zastopa. Povelje:

„Čelno v red, na levo (desno) — **vprek!**“

je dati tako kakor pri obratih med pohodom, pozamezne dele povelja torej na istoimensko nogo. Ker je zastop že v pohodu, odpade povelje „**stopaj!**“. Na „**vprek!**“ prične prvi telovadec korakati s skračenimi koraki, vsi drugi pa

narede četrto obrata na levo (desno) in dalje, stopajoč z dolgimi koraki, vse tako kakor pri izprečitvi z mesta. Ko dojdejo na svoje mesto v redu, postopno skratijo korak, tako da naposled novi red stopa s skračenimi koraki, dokler ne veli vaditelj kaj drugega („Dolgi — **korak!**“). (Dalje prih.)

II. zlet slovenskega Sokolstva.

Spored II. slovenskega vsesokolskega zleta v stolnem mestu Ljubljani v dneh 16., 17. in 18. julija 1904.

V soboto, dne 16. julija:

Sprejem gostov, ogled Ljubljane in mali izleti v bližnjo okolico.

Zvečer ob 7. uri: **Seja** tekmovalnih sodnikov v „Narodnem domu“.

Ob 8. uri: Veliki **koncert** slav. „Glasbene Matice“ pod vodstvom koncertnega mojstra gosp. M. Hubada v veliki dvorani „Narodnega doma“.

Po koncertu: **Komers** v „Narodnem domu“. Pozdrav gostov.

V nedeljo, dne 17. julija:

Dopoldne ob 7. uri: **Tekmovalna telovadba** na telovadišču pod Tivolijem.

ob 8. uri: **Izkušnja** naraščaja za vaje s palicami.

ob tri četrti na 9. uro: **Izkušnja** telovadk za vaje s kiji.

ob polu 10. uri: **Izkušnja** Sokolstva za proste vaje. Po njej: **Izkušnje** gostov.

ob 11. uri: **Slavnostni izprevod**, pozdrav Sokolstva mestu Ljubljani pred mestno hišo.

Popoldne ob 3. uri: Dokončanje **tekmovalne telovadbe**.

ob 5. uri: **Javna telovadba** na telovadišču:

1. Nastop.

2. Proste vaje Sokolstva.

3. Vaje vrst slovenskega Sokolstva na orodju z enkratno menjavo orodja.

4. Vaje slovenskega sokolskega naraščaja:

a) s palicami,

b) na orodju.

5. Proste vaje izbranih slovenskih Sokolov.

6. Vaje slovenskih telovadk:

a) s kiji,

b) na orodju.

7. Vaje gostov.

Zvečer: Velika ljudska veselica pod Tivolijem.

V ponedeljek, dne 18. julija:

Izlet na Bled.

Izlet v Postojino.

Bratje načelniki in vaditelji! Vaditeljski zbor ljubljanskega „Sokola“ vas vabi na **III. sestanek**, ki bo v **nedeljo dne 3. julija**, ob 10. uri dopoldne v telovadnici „Narodnega doma“ v Ljubljani. Na dnevnem redu so poslednje odločbe glede javne telovadbe, določitev orodja posameznim vrstam, način nastopa k posameznim točkam sporeda, pojasnila glede oblačilnice, glede zbirališča k prostim vajam in k izprevodu i. dr. Največje važnosti pa je, da na sestanku temeljito proučimo **nastop k prostim vajam**. Pri njem imajo načelniki in vaditelji največjo nalogo. **Zategadelj je neobhodno potreba, da se sestanka udeleže vsaj vsi načelniki!**

Slavnostni izprevod se bo pomikal z zbirališča na dirkališču po Bleiweisovi cesti, Franca Jožefa cesti, Šelenburgovih ulicah, Kongresnem trgu (okoli Zvezde), Gosposkih ulicah, Turjaškem trgu, Bregu, Sv. Jakoba mostu, Trubarjevih ulicah, Sv. Jakoba trgu, Starem trgu, Mestnem trgu pred mestno hišo, kjer Sokolstvo pozdravi slovensko stolico Ljubljano. Vrne se pa izprevod: Pred škofijo, po Vodnikovem trgu, cesarja Jožefa trgu, Kopitarjevih ulicah, jubilejskem mostu, Sv. Petra cesti, Marijinem trgu, Prešernovih ulicah, Franca Jožefa cesti pred „Narodni dom“.

Priprave za II. vsesokolski zlet so v gladkem teku. Nenavadno mnogostranskih poslov, ki so seveda nujno zvezani s slavnostjo, ki

je zasnovana na tako obširni podlagi, bi odbor ljubljanskega Sokola, dasi se je število odbor-nikov vsled sklepa letošnjega občnega zbora pomnožilo od desetih na dvanajst, sam zase komaj zmogel. V osmi redni odborovi seji se je zategadelj spoznalo za nujno potrebno, da se decentralizirajo pripravna dela; odbor je zopet segel po uredbi, ki se je v našem društvu že ponovno izkazala vrlo dobro, — po odsekih ter je poklical večje število društvenikov v tri odseke, in sicer: v stanovanjski in sprejemni, agitacijski pa veselčni odsek. Stanovanjskemu in sprejemnemu odseku, ki jima je naloga, pripraviti stanovanja milim gostom, ki jih pričakujemo v kar najobilnejšem številu od vseh strani slovanskega in slovenskega sveta, sprejemati dohajajoče goste in jim odkazovati stanovanja, ima za načelnika brata Viktorja Rohrmanna, člani tega odseka pa so: bratje Terglou, Bleiweis, Kajzelj, Mulaček, Fran Golob, Uroš Krsnik, Sajovic, Štamcar, Ivan Vernik, Gotthard, Mikuž, Turk, Kališ, Gutnik, Dražil, Knific, Trtnik. Agitacijskemu odseku, ki je poklican, pridobivati novih društvenikov, navduševati društvenike za nastop v društveni opravi in zbirati doneske za vsesokolski sklad, načeluje brat dr. Alojzij Kokalj, člani odseka pa so: bratje Barle, Čuden, Drol, Lindtner, Dore Vernik, Uroš Krsnik, Česnik, Beninger, Terglou, Golob, Burgstaller, Drenik, dr. Novak. Veselčni odsek, ki mu je v prvi vrsti skrb za veliko ljudsko veselico na tivoljskem travniku, se trudi skupno z narodnimi damami z vso vestnostjo in vnetostjo, da bo na ljudski slavnosti v razkošnem izobilju in v pisani izberi krepil in razvedril. Veselčnemu odseku načeluje brat dr. Tomišek, člani tega odseka pa so: bratje Miha Verovšek, Krajec,

Koch, Ciuha, Zajc, Kovač, Heinic, Skale, Koželj, Jagodic, Perdan Joško, Prelovšek, Paternoster, Holinsky, Pavlin, Žužek, dr. Novak, Martinc, Vesel, Naglas, Devčič, Gruden, dr. Windischer, Balzer. — Četo jezdec, ki otvori in zaključi obhod sokolskih društev po mestu, zbira brat dr. Josip Kušar. Mimo navedenih odsekov se namerava sestaviti še finančni odsek, v čigar roke se položi skrb za finančna vprašanja slavnosti, tako skrb za vstopnice, nakup jedil in pijač.

Čehi na našem zletu. Odprave češkega Sokolstva v Ljubljano se udeleži predsedništvo in odbor Češke zveze sokolske. Češki Sokoli nastopijo na našem zletu pri tekmovalni telovadbi z več vrstami v višjem in nižjem oddelku, pri javni telovadbi v nedeljo, 17. julija, popoldne pa razen pri prostih vajah skupno s slovenskimi in hrvaškimi telovadci še posebej z vzornimi vrstami na orodju in z vajami s kiji.

Čehi so pričeli obsežno propagando v vseh krogih češkega naroda za naš zlet. O njem

pišejo tudi češki dnevniki, sokolski listi pa prinašajo obširna poročila o pripravah češkega Sokolstva za naš zlet in navdušeno pozivljejo h kar najmnogobrojnejši in najdostojnejši udeležbi. „Sokolstvo češko“, piše „Sokol“ v zadnji številki, „izpolni svojo dolžnost na dostojen način, primeren njegovi moči in slovanski zavednosti. Neštevilne naše čete naj razorjejo slovenske njive in utrdijo v mislih slovenskega naroda vero v skupno našo stvar sokolsko.“

„Kdor more, pojdi“, pravi „Věstnik Sokolský“ v deseti številki, „da vzraste udeležba Čehov do tako ogromne manifestacije, kakor je bila lani pri posetu Čeških Budejevic.“ V enajsti številki prinaša „Věstnik“ daljši članek o slovenskem Sokolstvu in o drugem vsesokolskem zletu v Ljubljani ter kratek potopis iz Prage v Ljubljano.

S češkimi Sokoli pride v Ljubljano, kakor se nam poroča, tudi mnogo češkega ženstva, zlasti telovadk.

K našemu zletu izidejo posebni „Výletní listy“.

Vestnik slovenskega Sokolstva.

„Sokol“ v Gorici je razvil 12. t. m. svoj prapor. Zastopanih je bilo 6 sokolskih društev: deputacija telovadcev ljubljanskega Sokola, na čelu ji starosta dr. Tavčar, Sokol iz Šiške, Trsta, Gorice, Solkana in Prvačine ter mnogo drugih narodnih društev. Deževno vreme, ki je neprenehoma grozilo, je popoldne prejenjalo. Vse je hitelo na dirkališče „Melodrom“, kjer se je vršila slavnost. Pri razvitju zastave je govoril z vznesenimi besedami o Sokolstvu starosta goriškega Sokola, brat dr. Treo. Pri javni telovadbi je bilo zbranega občinstva nad 3000. Nastopilo je okoli 50 telovadcev. Telovadba se je izvršila vobče lepo in z dobrim uspehom. Rajalni nastop je bil lep, če pa bi bil krajši, bil bi lepši. Proste vaje so se izvajale precej skladno, vendar so se izvajali posamezni gibi prepočasi in premalo „odsekano“. Posebno pa zahtevajo vzročanje in zavoji, uravnava in kritje še mnogo vadbe in pile. Roke imajo biti v pest stisnjene pri vseh prostih vajah. Pri prvi vaji se prehaja po najkrajšem potu iz priročnja do zaročnega skrčenja. Preostaja še mnogo izpopolnjevalnega dela v telovadnici do zleta. Na orodju je nastopilo 5 vrst: ljubljanska na bradlji

in drogu, 3 goriške in 1 iz Solkana na bradlji, konju, kozji in pri skoku v višino.

Po telovadbi se je razvila zabava, pevska društva so veselo prepevala. Vkljub nestalnemu vremenu, vkljub ščuvanju laškega časopisja in goriškega občinskega sveta se je slavnost izvršila znamenito, v veselje vseh rodoljubov in v zadoščenje vrlim sokolskim delavcem, ki se trudijo, da bi razširili sokolsko misel med Slovence na Goriškem. Krepko naprej!

D.

„Murski Sokol“ v Ljutomeru. Društvo obstoji od 15. avgusta 1903. l., katerega dne se je vršila ustanovna slavnost ob navzočnosti sokolskih deputacij iz Ljubljane, Celja, Idrije in Varaždina. Udeležilo se je slavnosti čez tritisoč ljudstva, navzočna sta bila tudi dež. poslanca Kočevar in Vošnjak. Kot govorniki so nastopili dr. Ravnihar, dr. Magdič, Smertnik in dr. Kukevec. Uspeh je bil jako sijajen in dostojen, tudi v gmotnem oziru zelo ugoden, ker je društveni blagajni ta dan donesel 400 K čistega dobička. Društvena telovadnica se nahaja v slovenski Fran Josipovi ljudski šoli, ki je moderno opravljena. Društvo rabi nekaj šolskega

orodja, drugo, kakor bradljo, drog, konja si je kupilo samo, in sicer pri znani tvrdki J. Vindyšu v Pragi.

Izvršujočih članov šteje društvo 73, podpornih 37, dva častna člana (prvi častni član je djakovski biskup Strossmayer). Telovadcev v društveni telovadski opravi je 32. Vadile so se dosedaj večidel redovne in proste vaje, manj orodne, ker se nam je orodje doposlalo šele 17. januarja t. l. Vseh skupaj je bilo od 11. oktobra 1903. l. do 15. januarja t. l. 22 telovadnih večerov po 1½ do 2 uri. Telovadcev se je udeležilo 330, torej povprečno na en večer po 15. — Društvo ima premoženja 2701 K (darila „Okr. posojilnice“ in posameznikov). — Na občnem zboru dne 17. januarja t. l. so bili izvoljeni sledeči v odbor: starosta dr. Karel Chloupek, podstarosta Ludvik Babnik, načelnik Anton Misja ml., tajnik Fran Schneider, blagajnik Anton Misja star., odborniki Joško Rajh, dr. Karel Grossmann, Janko Dijak in Fran Stajnik mlajši.

„Sokol“ v Postojni je štel l. 1903. 111 član.: 1 častnega, 45 izvršujočih in 65 podpornih. Telovadcev je 8, gojencev 15. L. 1903. je bila telovadba po dvakrat na teden, ob torkih in četrkih od 8. do 10. ure zvečer. Telovadnih ur (dni) je bilo 110, telovadcev povprek na uro 8, gojencev 15. Telovadnico predstavlja šolska soba. Društveni inventar je vreden 1400 K, lani je imelo društvo primanjkljaja 1088 K 18 vin. Naj bi mu priskočili postojniski narodnjaki na pomoč! — Javno telovadbo je priredilo društvo dne 14. junija v Postojni ob slavnosti razvitja zastave, 12. julija pa v Planini. Pešizleta v Planino dne 12. julija, na „Ravbarkomando“ pa dne 6. septembra.

Raznoterosti.

„Hrvatski Sokol“ v Varaždinu je dne 11. in 12. junija razvitje svoje zastave praznoval s sijajno slavnostjo. Udeležila so se je od hrvatskega Sokolstva sokolska društva iz Zagreba, Karlovca in Vukovara, od slovenskega pa idrijski in murski Sokol. Javna telovadba, pri kateri je nastopil tudi idrijski Sokol z eno vrsto telovadcev na bradlji, je imela v kljub slabemu vremenu lep uspeh. Slavnost je raz-

odela veliko probujenost tamošnjega naroda in znamenito osvedočila vzajemnost hrvatsko-slovensko.

Nov sijajen uspeh je doseglo češko Sokolstvo o binkošti na Francoskem. Pri tekmovalni telovadbi ob XXX. slavnosti Unije francoskih gimnastov v Arrasu v dneh 22. in 23. maja je v mednarodnem tekmovanju dobila vrsta Češke sokolske zveze v višjem oddelku najvišjo odliko, prvi častni dobitnik: lipov venec s francosko trikoloro, diplomu in zlato svetinjo. Vrsta pariškega Sokola je tekmovala v nižjem oddelku in dosegla I. dobitnik: hrastov venec s trikoloro in diplomu. Tekmovanja posameznikov za takozvani championat se je udeležilo sedem čeških telovadcev; dobitke jih je doseglo šest, med njimi je bil prvi Frant Erben, načelnik plzenskega „Sokola“, priznali so mu zmagovalni venec s prvim dobitkom. Tekmovanje je bilo izredno težko. Udeležili so se ga razen Čehov gimnasti belgijski, luksemburški, švicarski in italijanski. — Češki in pariški Sokoli so bili povsod, posebno pa v Arrasu prisrčno pozdravljeni.

Ob sklepu lista smo dobili prvo poročilo o priglasih čeških Sokolov k udeležbi na našem zletu. Tu glavni podatki:

Sokolov v društveni opravi 588, telovadcev prostih vaj 331, za vaje s kiji 171, tekmovalnih vrst (po 6 telovadcev) 33 (19 v višjem oddelku, 14 v nižjem), 21 vzornih vrst na orodju: drogu, bradlji, visoki bradlji, skok ob palici; praški Sokol nastopi z eno vrsto z batonom.

Poročilo pripominja, da priglasil še niso zaključeni in da se število udeležnikov gotovo še pomnoži.

Prihodnja številka našega lista izide teden pred zletom.

Sokoli, nabirajte za sklad II. vsesokolskega zleta!